

Randevulařmak

– berberce · 26 Kasım 2025

Yirmili yařlardaki güzel kız konuřuyor, diđerleri ise pürdikkat onu dinliyordu:

“Nerede buluřtunuz?”

“Ofisinde.”

“Senden başka kimse var mıydı?”

“Birisi vardı ama ben girince çıktı.”

“Bař başa kaldınız yani...”

“Evet.”

“Heyecanlı mıydın?”

“Hem de nasıl! Kalbim yerinden çıkacak gibiydi. Ellerim ayaklarım titriyor, konuşmakta güçlük çekiyordum. Üzerimde palto vardı, çıkarmamı istedi.”

“İlk o başladı demek...”

“Elbette, yoksa bende o cesaret ne gezer? Gözlerimin içine bakıp ‘Korkma, acımayacak.’ dedi. İçimden kaçıp gitmek geldi ama haftalar öncesinden randevulaşmıştık. Hem kötü birine de benzemiyordu. Uzun boylu ve geniş omuzluydu, güçlü kolları vardı.Sonra ‘Yat!’ dedi.”

“Hemen yattın mı?”

“Yattım.”

“Sonra?”

“Sırtüstü uzandım ama beynimde şimşekler çakıyordu. Etrafa göz gezdirdim; kimsecikler yoktu, hatta pencerede sinek bile yoktu. Yavařça yanıma sokulup ‘aç,’ deyince gözlerimi tavana dikip ve içimden saymaya başladım: bir, iki, üç, dört...”

“Kaça kadar saydın?”

“řu an hatırlamıyorum. Önce toplu iğne batmış gibi hafif bir acı hissettim ve kan geldi.”

“Ne yaptın peki?”

“Tükürdüm, ne yapacağım? Ağzım kan dolmuştu,kolay değil azı dişini çektiirmek.”